

imod dem, en Kritik, som tilvisse ikke vilde have været fremsat af dem, der meente at have ydet frivillige Offre til Fædrelandet efter gode og anerkjendelsesværdige Grunde. Jeg troer, at vi, ved at følge de ærede Medlemmer, der have foreslaaet 24,000 Rb., ogsaa kunne skabe Præcedenser for Fremtiden, om ikke ganske af den Natur, saa dog af lignende Art, som vi meget vanskeligt kunne komme bort fra. So oftere man kan paapege saadanne Afstemninger, desto vansteligere er det at komme ud af saadanne Tilfælde paa en rimelig Maade fra Statskassens Side. Jeg kan derfor ikke erkjende, at det Spørgsmaal, her foreligger, er af den Natur, at det, der er vedtaget ved 2den Behandling, er endogsaa meget velvilligt mod de Vedkommende. Der gives somme andre Reserveofficerer, der have staaet under samme § 3, og som 1 à 2 Aar før Krigen have faaet deres Afsted uden at have søgt den. Jeg skal naturligvis ikke kritiskere Administrationens Forholdsregler i denne Henseende, men, dersom der nu efter en mindre omhyggelig Maalestok er blevet gjort Afskillelse mellem dem, der ere blevene afstedigede før Krigen, og dem, der ere blevene afstedigede efter den, saa vil Enhver erkjende, at de, der afgik et Par Aar før Krigen, ere i en ganske anden Grad uheldigt stillede. De fik ikke 2 Gange $\frac{1}{2}$ Aars Sold før Krigen, og de fik ikke Udsigt til Forfremmelse ved Krigen. Jeg har betragtet de Mænds Stilling, Lovens angaaer, saaledes, at de have været begunstigede lige siden 1852, og at det ikke var Mere end deres simple Pligt at tjene Fædrelandet i sidste Krig. Allerede i og for sig, efter Forholdets Natur, som Sagen stillede sig, vilde det have været usømmeligt, om de havde trukket Gage i 12 Aar og være gaaede bort, naar man havde Brug for dem, men ogsaa efter Lovens Ordlydende bevilge vi dem et Beløb som en reen Naadessag, og der kan ikke være Tale om et frivilligt Offer fra Vedkommendes Side. Jeg føler mig saameget mere forpligtet til at stille mig paa dette Standpunkt overfor dette Spørgsmaal, som jeg var En af dem, der ifjor modsatte sig den Indstilling, som foranledigede et Lovforslag fra Krigsministeriet. Der indkom Andragende fra en Enkelt til Rigsraadet, og dette Andragende blev Anledning

til, at man henstillede til Krigsministeren at tage alle paa lignende Maade stillede Reserveofficerers Forhold og Vilkaar under Overveielse. Jeg vil indrømme, at, efterat man har gjort en saadan Indstilling, og ved at søge Oplysninger om Vedkommendes Forhold har man vaakt Forhaabninger hos dem om en ny Understøttelse, som vi ikke vel kunne skuffe, hvorfor vi ogsaa bør hde dem nogen Understøttelse, f. Ex. hvad der er vedtaget ved 2den Behandling. Men den Maade, hvorpaa hele Spørgsmaalet er kommet frem, indeholder ingen forøget Grund for os til at gaae videre.

Solstein: Det ærede Medlem, som nu fatte sig, er consequent i sine Udtalelser og i sin Anstuelse om denne Sag, og jeg har derfor heller ikke turdet gjøre Regning paa ved denne Sags Behandling at møde Andet end Modstand fra hans Side; det er en fuldkommen rigtig Fortsættelse af hans Betragtning, som den tidligere gjorde sig gjældende, da denne Sag var til Behandling i Rigsraabets Folkething og omsider fik det Udfald, at en Indstilling blev gjort. Jeg troer dog imidlertid, at det ærede Medlem er noget vel streng imod de Vedkommende, naar han fremsillede Sagen, som om de kun havde opfyldt deres simple Pligt. Ja, ganske vist have de opfyldt deres Pligt; det var deres Forpligtelse at udtjene den Overenskomst, om jeg maa kalde den saa, som var truffen mellem Staten og dem, men man maa vel huske paa, at Staten ikke har bragt denne Overenskomst istand for derved at tilveiebringe et Gode for de Vedkommende, men det hele Forhold er tilveiebragt, fordi Staten indsaar, hvad der ogsaa her i Thinget blev erkjendt, at det var et Forhold, som den kunde være tjent med at have bestaaende, og, for at faae Folk til at gaae ind paa dette Forhold, stillede man dem en Udsigt i Baggrunden, der virkelig var en Fordeel. Det er imidlertid denne Udsigt, som er bleven de Vedkommende berøvet — var det end ikke et bestemt Tilfagn, var det dog en Udsigt, som for Mange havde en meget stor Betydning —, og deri ligger i mine Tanker en meget væsentlig Grund til en vilklig Godtgjørelse til disse i Antal ikke mange